

ANNA GRETA WIDE

Främmande

Ur *Nattmusik* (1942)



En främmande moders svala hand
har över min panna farit
långt långt borta i okänt land,
där aldrig jag själv har varit.

En främmande vind har kysst mitt hår
och strukit min sorg ur pannan.
Väl är det jag som inför er står,
men ändå är det en annan.

Jag måste jubla allena tyst
åt dessa minnets klenoder:
jag är av främmande vindar kysst
och smekt av en okänd moder!

